

opusdei.org

Stoprocentně Estonkou i Španělkou

Teresa Peňa je Španělka a už 12 let žije v Estonsku. Je učitelkou románských jazyků a na univerzitě v Tallinu vyučuje španělštinu.

25.08.2008

Jak dlouho jste v Estonsku?

Dvanáct let.

Rozmýšlela jste se dlouho, když jste se měla rozhodnout, zda odejdete ze své země?

Ne, stačilo mi dvacet vteřin. Když mi řekli, že Otec počítá se mnou, kdo by mohl začít práci Opus Dei v Estonsku, překvapilo mě to, ale hned jsem odpověděla, že souhlasím. Totéž co dělám zde, budu dělat i tam. V každém případě mi řekli, abych si to v klidu a svobodně rozmýšlela, než učiním konečné rozhodnutí. Za dva dny jsem napsala dopis Otci, že se mnou může počítat. V tomto dobrodružství jsem se nejvíce obávala kroku do neznáma, ale byla jsem si vědoma rodinného ducha Díla. Nešla jsem sama, bylo nás dohromady šest a věděly jsme, že si budeme pomáhat. A navíc pomoc od Boha a od Panny Marie. To není špatné, ne?

Je to v Opus Dei obvyklé?

Lidé v Opus Dei se stýkají s Bohem tam, kde žijí. Tak je to normální. V tomto smyslu většina dále pracuje a nemění místo pobytu. Nicméně nemůžeme zapomenout, že mnohé národy ještě Krista nepoznaly a potřebují nás. Proč bychom se tam nemohli přestěhovat a pracovat tam a šířit tak křesťanského ducha?

Jakým způsobem může pomoci poselství Opus Dei estonskému národu? Jak je toto poselství přijímáno?

Estonský národ je pracovitý, je umělecky zaměřený a kreativní. Těší se z hudby, z dobře vykonané práce, z přírody. Zaměřit všechny tyto lidské, přirozené a vznešené skutečnosti k Bohu je právě poselstvím Opus Dei. Všem těmto lidem i lidem ostatních národů, protože poselství Díla je univerzální, se tak otevírají široké obzory. Všechnu svou práci i vše, co milují,

mohou nasměrovat k Bohu. V současné době jsou v Estonsku spolupracovníky Opus Dei umělci, novináři, divadelní herci, rolníci, hudebníci, zdravotní sestry, kuchaři, podnikatelé a další.

Jak jste byla přijata?

S údivem. Přijela jsem nedlouho potom, co se otevřely hranice po dlouhé sovětské okupaci. Nebyli zvyklí na cizince a ještě navíc ne na takové, kteří chtěli žít v jejich zemi, naučit se jejich jazyku, snášet chladné klima. Nejčastější otázka byla „miks?“ (proč) a „do kdy zůstanete?“. Když jsme říkali, že natrvalo, nestačili se divit a slzeli dojetím. Na druhou stranu jsme vzbuzovali zájem jako lidé s odlišnými kulturními kořeny.

Bylo těžké přizpůsobit se nové zemi?

Těžko se odpovídá! Ano i ne. Zima, jazyk, uzavřená povaha, v zimě tma... to jsou všechno negativa. Co mě nadchlo byla jejich láska k přírodě, umělecké nadání, jemný, inteligentní humor, odpovědnost v práci, úcta k druhým.

Obtíže s jazykem?

Ano, je to dřina. Hodně velká dřina. Říká se, že je to jeden z nejtěžších jazyků na světě. Ale jako vždy i zde platí, že člověk musí mít vůli začít a vytrvat.

Myslíte, že zůstanete natrvalo?

Ano. Pokud to tak chce Bůh, ano.

Už se pokládáte za Estonku?

Ano. 100% Estonku a 100% Španělku.

Ze Španělska to vypadá, že jde o misionářský podnik. Je to tak?

Nevím. My křesťané jsme všichni misionáři... nebo bychom měli být: přinášet Boží radost těm, kdo vedle nás žijí, rozšiřovat akční rádius všeho toho, co konáme. Když pomyslíš na Ježíšova slova „Jděte až na konec země“..., jsem o trochu blíže jednomu z těchto konců, severnímu pólu. Bůh mi dal tento dárek.

Máte nebo zamýšlíte vykonávat profesionální zaměstnání?

Jak nemít profesionální zaměstnání? Je třeba přinášet chléb do domova. Jsem učitelkou románských jazyků a pracuji na univerzitě v Tallinu jako profesorka španělštiny. V tomto oboru je mnoho práce. Mé kolegyně z centra Opus Dei v Estonsku pracují jako inženýrka, lékařka, ekonomka, účetní, chemička a bioložka.

V čem spočívá evangelizační úloha Opus Dei v této zemi?

Je to katechetická práce a pomáhá se těm, kteří se dávají pokřtít. Katolická církev v Estonsku je jako nemluvně. Během těchto dvanácti let jsem zažila mnoho konverzí, většina z nich dospělí a mladí lidé. Potřebují a chtějí se naučit žít víru ve svém každodenním životě. Estonci jsou velmi hlubocí a nespokojí se se znalostí pár věcí z katechismu. V našem centru máme dvakrát do měsíce přednášku z teologie. Existují i další zajímavé kulturní aktivity, ale přednášky z teologie a rekolekce jsou nejvíce oblíbené, mají největší úspěch.

Všimla jste si rozdílu v kvalitě života?

Ovšemže. Když jsem přijela, měla jsem pocit, že jsem se vrátila do minulosti, do Španělska čtyřicátých let. Všechno bylo staré a porouchané. Ale díky obrovskému úsilí Estonců se věci hodně zlepšily. V některých

ohledech je technologický pokrok na evropské úrovni.

Asi zde bude méně materiálních prostředků než ve Španělsku. Navzdory tomu, myslíte si, že jsou zde lidé šťastnější?

Když člověk nic nemá, těší se ze západu slunce, šelestu stromů, z maličkých věcí. Tyto hodnoty jsem našla, když jsem přijela. V současné době je pro nové estonské generace tržní hospodářství nebezpečné. Někteří lidé mají nenasytný hlad po vlastnění, hromadění, kupování..., i když mít minimální životní úroveň je nezbytné. Věřím ve zdravý rozum Estonců, že naleznou zlatý střed.

Jaké křesťanské hodnoty se žijí?

Spíše než křesťanské vidím hodnoty přirozené. Vždyť většina lidí o Ježíši Kristu toho moc neví. Ale i když nemají žádné náboženství, protože jim ho nikdo nehlásal, jsou nábožní.

Jsou to pohané, ne ateisté. Všichni mají úctu a vděčnost k Bohu, který je stvořil a dal jim tuto zemi, jež milují.

Je tu mnoho katolíků? Kolik věřících je z jiných konfesí?

Katolická církev v Estonsku se rodí, ale je respektována a hodnocena pozitivně. Celkem je nás 3500 katolíků. Většina obyvatelstva není žádného náboženství. A ti, kteří se označují za věřící, jsou z 15% luteráni a z 14% ortodoxní (ruské obyvatelstvo). Také jsou tu baptisté, metodisté, židé a muslimové.

Dá se například říci, že tito katolíci žijí svou víru intenzivněji, než průměrný Španěl?

Ano. Když vidíš, jak se modlí, zanechá to na tobě dojem. Je působivé, jakou mají úctu a lásku k Bohu, k eucharistii. Možná kvůli svým uměleckým vlohám přikládají velký význam kráse liturgie a

symbolů. S upřímným srdcem prožívají toto bohatství víry, není to u nich modlitba odříkaná z paměti. Meditují slova, gesta. Protože poznat Boha je stálo více úsilí, více si toho i váží. Je to jako nalezený poklad, ne něco, co se zdědilo.

V každém případě vidím, že ve Španělsku nyní dochází k očišťování víry. Ten kdo věří, věří proto, že chce věřit, a v důsledku toho musí žít v nepřátelském prostředí.

Jak vidíte budoucnost katolicismu v této zemi?

Kladně. A ekumenicky. I když je katolická církev malá, má v Estonsku mezi luteránskými a ortodoxními konfesemi prestiž. Existuje tu bratrský ekumenický dialog. Může to sloužit jako vzor pro další severské země a pro celou univerzální katolickou církev.

Jako jsou společné povahové vlastnosti Estonců?

Je obtížné zevšeobecňovat. Ale řekla bych, že jsou zodpovědní, vyrovnaní, přemýšliví, prostí, se smyslem pro humor, samostatní, umělci.

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
stoprocentne-estonkou-i-spanelkou/](https://opusdei.org/cs-cz/article/stoprocentne-estonkou-i-spanelkou/)
(11.04.2025)